Țuca Zbârcea & Asociații, pentru a patra oară pe podiumul The Lawyer

Joi, 10 martie: Ieri, la Londra, Țuca Zbârcea & Asociații a fost aleasă Firma de avocatură a Anului în România, în cadrul ceremoniei The Lawyer European Awards, organizată de prestigioasa publicație britanică The Lawyer.

În prezența a peste 250 de avocați și consilieri juridici, The Lawyer, cel mai apreciat jurnal periodic din Marea Britanie dedicat pieței de avocatură, a anunțat laureații ediției 2016 a premiilor The Lawyer European Awards. Anual, The Lawyer recompensează firmele de avocatură cu performanţe deosebite, precum şi liderii care, prin decizii strategice şi management vizionar, au avut un aport semnificativ în evoluţia şi dezvoltarea business-ului în ultimele 12 luni.

În cadrul ceremoniei din acest an au fost acordate 24 de premii, câștigătorii fiind desemnați de un juriu format din 25 de avocați și consilieri juridici din cadrul unor cunoscute firme de avocatură precum Slaughter and May, Arnold & Porter, Mishcon de Reya, Travers Smith, Shoosmiths, Walker Morris, Winston & Strawn, Paul Hastings, Osborne Clarke International, respectiv corporații precum HBO, Aviva, Linde, Tsys, Orwell Group, Unisys etc.

Lista nominalizărilor pentru premiul **„Firma de Avocatură a Anului”** din România a inclus 7 jucători de pe plan local, deopotrivă firme independente și internaționale. Câștigătorul categoriei, la finele procedurii de jurizare, a fost Țuca Zbârcea & Asociații, potrivit anunțului The Lawyer.

Prezent la gala de premiere de la Londra, Gabriel Zbârcea, Managing Partner, a declarat: *„Acest trofeu reconfirmă locul pe care Țuca Zbârcea & Asociații îl ocupă în rândul firmelor*

de avocatură europene. El se cuvine mai întâi de toate avocaţilor şi echipei noastre care trudesc pentru a oferi servicii de calitate 24 de ore din 24. Se cuvine clienţilor noştri care au crezut şi cred în noi, în valoarea acestei firme. Nu îl ultimul rând, colegilor noştri din celelalte firme de avocaţi alături de care am clădit de 20 ani o piaţă a serviciilor juridice competitivă, provocatoare, similară cu cele din ţările cu tradiţie în avocatura de business".

Marcând o premieră la nivel local, Țuca Zbârcea & Asociații și-a adjudecat patru trofee The Lawyer în decursul ultimilor 6 ani. Astfel, în 2010, la Berlin, firma fondată de avocații Florentin Țuca și Gabriel Zbârcea era desemnată „**Firma de Avocatură a Anului în Europa de Est și Balcani**". Peste alți doi ani, Florentin Țuca devenea primul avocat român distins cu trofeul „**Managing Partner-ul Anului în Europa**", în cadrul unei ceremonii organizate la Monte Carlo. În 2014, juriul The Lawyer avea să acorde Țuca Zbârcea & Asociații titlul de „**Firma de Avocatură a Anului**" din România, performanță repetată în 2016.

Lista completă a firmelor nominalizate la premiile The Lawyer European Awards este disponibilă pe site-ul publicaţiei britanice – *http://www.thelawyereuropeanevent.com/shortlist*

ICCJ – Excepţie de nelegalitate a art. 191 alin. (4) din H.G. nr. 1025/2006

Legislaţie relevantă:

Legea nr. 554/2004, art. 4

Sunt legale prevederile art. 19[1] alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1025/2006, pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 148/2005 privind susţinerea familiei în vederea creşterii copilului, prevederi care, în vederea instituirii unui tratament unitar pentru situaţii des întâlnite în practică, în care există o fracţiune de lună până la ziua naşterii copilului, stabilesc faptul că pentru luna în care s-a născut copilul se vor avea în vedere veniturile din luna anterioară celei în care s-a născut copilul.

Soluţia legislativă de asimilare a acestei fracţii cu cea de-a douăsprezecea lună din termenul de 12 luni stabilit de lege nu este contrară actelor normative cu valoare juridică superioară şi nu este de natură să-i prejudicieze pe beneficiarii indemnizaţiei de creştere a copilului, deoarece prin reglementarea în mod unitar a modalităţii de calcul a indemnizaţiei pentru luna în care s-a născut copilul se elimină dificultăţile ivite în determinarea sumei cuvenite în raport cu data naşterii copilului, când aceasta este diferită de data de 1 a lunii respective şi când, nu ar fi avut în vedere venitul integral din acea lună, ci numai fracţiunea corespunzătoare până în ziua în care s-a născut copilul.

Decizia nr. 6585 din 9 octombrie 2013

Prin încheierea dată în dosarul nr. 5.563/111/CA/2011 în şedinţa publică de la 27 septembrie 2012, Curtea de Apel Oradea – Secţia a II-a civilă, de contencios administrativ şi fiscal a dispus, în baza dispoziţiilor art. 4 din Legea nr. 554/2004, sesizarea instanţei de contencios administrativ pentru soluţionarea excepţiei de nelegalitate invocată de reclamanta PMO cu privire la prevederile art. 19[1] alin. 4 in Hotărârea Guvernului nr. 1025/2006.

În motivarea excepţiei, reclamanta a susţinut că, prin reglementarea contestată, care prevede că baza de calcul a indemnizaţiei pentru creşterea copilului în luna în care s-a născut copilul este venitul realizat în luna anterioară, se adaugă în mod nelegal la legea specială în materie şi anume, la Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 148/2005, care în art. 1 a recunoscut persoanelor îndreptăţite dreptul de a beneficia de o indemnizaţie lunară reprezentând 75% din media veniturilor realizate în ultimele 12 luni.

Reclamanta a mai arătat că Hotărârea Guvernului nr. 1025/2006 este un act normativ cu valoare juridică inferioară, care nu poate modifica legea pentru aplicarea căreia a fost emis şi din acest motiv, prevederea contestată trebuie interpretată ca o normă de protecţie a mamei care, realizând venituri mai mici în luna în care naşte copilul, are dreptul să beneficieze de acelaşi salariu ca acela obţinut în luna anterioară.

În interesul pârâtului Guvernul României a formulat cerere de intervenţie Ministerul Muncii Familiei şi Protecţiei Sociale, solicitând să fie respinsă ca nefondată excepţia de nelegalitate, cu motivarea că, dispoziţiile criticate sunt în concordanţă cu prevederile Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 148/2005 privind susţinerea familiei în vederea creşterii copilului, care reglementează modul de calcul a indemnizaţiei pentru creşterea copilului.

Curtea de Apel Oradea – Secţia a II-a civilă, de contencios administrativ şi fiscal a pronunţat sentinţa nr. 8/CA/2013 – P.I. din 25 ianuarie 2013, prin care a respins cererea de intervenţie accesorie formulată de Ministerul Muncii Familiei şi Protecţiei Sociale , a admis excepţia de nelegalitate invocată de reclamanta PMO şi a constatat nelegalitatea dispoziţiilor art. 19/1 alin. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 1025/2006, modificată şi completată prin Hotărârea Guvernului nr. 1682/2008, care prevede că , pentru

luna în care s-a născut copilul se ia în calcul venitul realizat în luna anterioară celei în care s-a născut copilul.

Instanţa de fond a reţinut că această dispoziţie contravine prevederilor art. 1 alin. 1 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 148/2005, potrivit cărora, pentru copiii născuţi, adoptaţi, încredinţaţi în vederea adopţiei, luaţi în plasament, în plasament în regim de urgenţă sau tutelă până la data de 31 decembrie 2010, persoanele care în ultimul an anterior naşterii copilului ori producerii evenimentelor menţionate, au realizat timp de 12 luni venituri profesionale supuse impozitului pe venit potrivit Legii nr. 57/2003 privind Codul fiscal, beneficiază de concediu pentru creşterea copilului în vârstă de până la 2 ani sau, în cazul copilului cu handicap, de până la 3 ani, precum şi de o indemnizaţie lunară reprezentând 85% din media veniturilor realizate în ultimele 12 luni.

Având în vedere că Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 148/2005 se referă la media veniturilor realizate în ultimele 12 luni, instanţa de fond a considerat că norma juridică instituită prin reglementarea contestată este de natură să o prejudicieze pe reclamantă, în condiţiile în care aceasta nu îşi poate valorifica la calculul indemnizaţiei pentru creşterea copilului veniturile mai mari realizate în luna în care a intervenit naşterea copilului.

În aprecierea judecătorului fondului, actul normativ cu forţă juridică superioară se referă la veniturile din ultimele 12 luni, fără a cuprinde nici o precizare similară celei din textul a cărei nelegalitate s-a invocat pe cale de excepţie.

Împotriva acestei sentinţe, au declarat recurs pârâtul Guvernul României şi intervenientul Ministerul Muncii Familiei, Protecţiei Sociale şi Persoanelor Vârstnice,

solicitând ca, în temeiul dispoziţiilor art. 304 pct. 9 şi art. 304/1 Cod procedură civilă, să fie modificată hotărârea atacată, în sensul respingerii excepţiei de nelegalitate, în principal ca inadmisibilă, iar în subsidiar, ca neîntemeiată şi admiterii cererii de intervenţie accesorie.

Ca prim motiv de recurs, s-a invocat aplicarea greşită a dispoziţiilor art. 4 alin. 1 din Legea nr. 554/2004, arătându-se că excepţia de nelegalitate poate avea ca obiect numai actele administrative cu caracter individual, astfel că este inadmisibilă excepţia invocată cu privire la un act administrativ cu caracter normativ, cum este actul dedus judecăţii în prezenta cauză şi pentru care legea instituie o altă procedură de contestare.

Prin cel de-al doilea motiv de recurs, invocat pe fondul pricinii, recurenţii au susţinut că prima instanţă a interpretat greşit dispoziţiile art. 19^1 alin. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 1025/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 148/2005 privind susţinerea familiei în vederea creşterii copilului.

Recurenţii au criticat concluzia instanţei de fond că indemnizaţia pentru creşterea copilului se raportează la veniturile realizate din ultimele 12 luni şi că se ajunge la situaţia de a se avea în vedere doar veniturile realizate în ultimele 11 luni, în condiţiile în care se prevede că pentru ultima lună se vor avea în vedere veniturile din luna anterioară celei în care s-a născut copilul.

În dezvoltarea criticii, s-a arătat că excepţia de nelegalitate este nefondată, deoarece sintagma „în ultimele 12 luni anterior datei naşterii copilului” trebuie înţeleasă numai prin interpretare sistematică a actului şi prin coroborare cu acestea.

Astfel, recurenţii au învederat că, prevederile art. 19/1 alin. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 1025/2006 instituie un tratament unitar pentru situaţii des întâlnite în practică, în care există o fracţiune de lună până la ziua naşterii copilului şi legiuitorul a ales soluţia de a asimila această fracţiune cu cea de-a douăsprezecea lună din termenul de 12 luni stabilit prin Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 148/2005.

Din acest motiv, s-a apreciat că această prevedere a fost introdusă tocmai în vederea asigurării unui tratament echitabil pentru toate persoanele care îndeplinesc condiţiile de acordare a indemnizaţiei pentru creşterea copilului, ţinându-se cont de faptul că, naşterea unui copil sau o situaţie de adopţie, plasament sau tutelă se poate înregistra oricând pe parcursul unei luni şi pentru a nu defavoriza persoanele aflate în aceste situaţii din punct de vedere al nivelului veniturilor şi respectiv, al stabilirii cuantumului indemnizaţiei pentru creşterea copilului.

Ca argument pentru lipsa de temei a excepţiei de nelegalitate s-a invocat elaborarea actului contestat în baza art. 108 din Constituţia României, republicată, art. III din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 44/2006 pentru modificarea şi completarea Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr.148/2005 şi cu respectarea Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative şi a Regulamentului privind procedurile pentru supunerea proiectelor de acte normative spre aprobarea Guvernului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 50/2005.

Considerentele Înaltei Curţi asupra recursurilor:

1.Aspecte de fapt şi de drept relevante

Inadmisibilitatea excepţiei de nelegalitate a fost invocată neîntemeiat ca prim motiv de recurs, constatându-se că, prin

dispoziţiile art. 4 alin. 1 din Legea nr. 554/2004, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 262/2007, nu a fost restrâns domeniul de aplicare a acestui mijloc procedural şi deci pe calea incidentă a excepţiei de nelegalitate poate fi contestată legalitatea actelor administrative cu caracter individual şi a celor cu caracter normativ, cum este cazul actului contestat în prezentul litigiu.

Recursurile declarate în cauză vor fi admise pentru motivul comun de modificare formulat în baza art. 304 pct. 9 Cod procedură civilă pentru aplicarea greşită a legii, care a determinat pronunţarea unei soluţii contrare legii de admitere a excepţiei de nelegalitate.

Excepţia de nelegalitate invocată de intimata – reclamantă PMO are ca obiect dispoziţiile art. 19/1 alin. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 1025/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 148/2005 privind susţinerea familiei în vederea creşterii copilului, care prevăd că, pentru luna în care s-a născut copilul, se ia în calcul venitul realizat în luna anterioară celei în care s-a născut copilul.

Nelegalitatea normei care stabileşte baza de calcul pentru indemnizaţia de creştere a copilului în luna în care acesta s-a născut a fost invocată în raport cu prevederile art. 1 alin. 1 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 148/2005, cu modificările şi completările ulterioare şi art. 19^{1} alin. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 1025/2006.

Conform dispoziţiilor art. 1 alin. 1 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 148/2005, cu modificările şi completările ulterioare, începând cu data de 1 ianuarie 2009, persoanele care, în ultimul an anterior naşterii copilului, au realizat timp de 12 luni venituri profesionale supuse impozitului pe venit potrivit Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, beneficiază de concediu pentru creşterea copilului în vârstă de până la 2 ani sau, în cazul copilului

cu handicap, de până la 3 ani, precum şi de o indemnizaţie lunară în cuantum de 600 lei sau, opţional, în cuantum de 85% din media veniturilor realizate pe ultimele 12 luni, dar nu mai mult de 4.000 lei.

În aplicarea acestui act normativ, normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1025/2006 prevăd în art. 19/1 alin. 2 că, baza de calcul a indemnizaţiei pentru creşterea copilului se determină ca sumă totală a veniturilor realizate în ultimele 12 luni anterior datei naşterii copilului şi împărţită la 12.

Norma cuprinsă în art. 19^1 alin. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 1025/2006 reglementează exclusiv baza de calcul pentru indemnizaţia de creştere a copilului în luna în care acesta s-a născut, fără a modifica modalitatea de calcul stabilită prin prevederile legale susmenţionate.

Elaborarea acestei norme s-a impus în scopul asigurării unui tratament unitar al situaţiilor concrete, în care există o fracţiune de lună până la ziua naşterii copilului, cu excepţia cazului în care acesta se naşte pe data de 1 a unei luni.

Soluţia legislativă de asimilare a acestei fracţii cu cea de-a douăsprezecea lună din termenul de 12 luni stabilit de lege nu este contrară actelor normative cu valoare juridică superioară şi nu este de natură să-i prejudicieze pe beneficiarii indemnizaţiei de creştere a copilului, deoarece prin reglementarea în mod unitar a modalităţii de calcul a indemnizaţiei pentru luna în care s-a născut copilul se elimină dificultăţile ivite în determinarea sumei cuvenite în raport cu data naşterii copilului, când aceasta este diferită de data de 1 a lunii respective şi când, nu ar fi avut în vedere venitul integral din acea lună, ci numai fracţiunea corespunzătoare până în ziua în care s-a născut copilul.

În consecinţă, prevederea cuprinsă în art. 19^1 alin. 4 din

Hotărârea Guvernului nr. 1025/2006 este conformă legii în baza căreia a fost adoptată cu respectarea limitelor competenţei de reglementare a autorităţii emitente, dat fiind că, nu se adaugă la lege un alt mod de calcul pentru indemnizaţia de creştere a copilului, stabilindu-se cazul particular al acestei indemnizaţii pentru luna în care s-a născut copilul tocmai în vederea asigurării unui tratament echitabil pentru toate persoanele care îndeplinesc condiţiile de acordare a indemnizaţiei respective, ţinându-se cont de faptul că, naşterea unui copil sau o situaţie de adopţie, plasament sau tutelă se poate înregistra oricând pe parcursul unei luni şi nu pentru a defavoriza persoanele aflate în asemenea situaţii din punct de vedere al veniturilor şi al stabilirii cuantumului indemnizaţiei.

Legalitatea dispoziţiilor art. 19^1 alin. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 1025/2006 se constată nu numai faţă de conformitatea acestora cu întregul conţinut al reglementării din actul respectiv şi cu prevederile actului normativ cu valoarea juridică superioară, Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 148/2005, dar şi faţă de respectarea normelor de tehnică legislativă cuprinse în Legea nr. 24/2000 şi în Regulamentul privind procedurile pentru supunerea proiectelor de acte normative spre adoptare Guvernului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 50/2005.

Astfel, se reţine că, actul administrativ contestat în cauză a fost adoptat de executiv prin însuşirea proiectului iniţiat de Ministerul Muncii, Solidarităţii Sociale şi Familiei, ca organ de specialitate al administraţiei publice centrale, cu atribuţii şi competenţe în domeniu şi a fost avizat de autorităţile publice interesate în aplicarea acestuia şi de Ministerul Justiţiei, care avizează proiectele de acte normative, inclusiv din punct de vedere al legalităţii, încheind succesiunea operaţiilor din etapa de avizare.

Pentru considerentele care au fost expuse, Înalta Curte va admite recursurile şi va modifica hotărârea atacată, în sensul că, va admite cererea de intervenţie accesorie formulată în interesul pârâtului Guvernul României de Ministerul Muncii, Familiei, Protecţiei Sociale şi Persoanelor Vârstnice, prin transmiterea calităţii procesuale a autorităţii care a iniţiat proiectul de hotărâre, Ministerul Muncii, Solidarităţii Sociale şi Familiei. Pe cale de consecinţă, va fi respinsă ca neîntemeiată excepţia de nelegalitate a dispoziţiilor art. 19/1 alin. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 1025/2006 invocată de reclamanta PMO.

Soluţia instanţei de recurs şi temeiul juridic al acesteia

În baza dispoziţiilor art. 312 alin. 1 Cod procedură civilă şi art. 20 din Legea nr. 554/2004, Înalta Curte a admis recursurile şi pentru motivul de recurs prevăzut de art. 304 pct. 9 Cod procedură civilă, a modificat sentinţa instanţei de fond, în sensul că, admiterii cererii de intervenţie accesorie formulată în interesul pârâtului Guvernul României de Ministerul Muncii, Familiei, Protecţiei Sociale şi Persoanelor Vârstnice şi respingerii ca neîntemeiată a excepţiei de nelegalitate a dispoziţiilor art. 19^1 alin. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 1025/2006.

Comisia Europeana lansează Raportul de țară 2016

Reprezentanța Comisiei Europene în România a organizat, în parteneriat cu Ministerul Finanțelor Publice, o dezbatere despre raportul de țară privind economia românească, publicat

în data de 26 februarie 2016. Raportul menționează progresele înregistrate de Romania și atrage atenția privind riscurile reprezentate de măsurile fiscale și de salarizare luate în afara programului anual de bugetare. Totodată, Comisia Europeana încurajează **relansarea investițiilor, continuarea reformelor structurale** și asumarea unor**politici fiscale responsabile**, acestea fiind de altfel prioritățile pentru 2016 ale Semestrului european, instrumentul de coordonare la nivel european a politicilor economice naționale. În plus, săptămâna aceasta, Comisia Europeană a anunțat ieșirea României din grupul țărilor care înregistrează dezechilibre macroeconomice.

„Creșterea economică în România este sustenabilă și se bazează pe investiții. Rata investițiilor a fost printre cele mai ridicate la nivel european, ajungând la 24,9% din PIB, și ne aşteptăm să crească pe termen mediu. Suntem conştienţi că pentru menţinerea acestor tendinţe pozitive avem nevoie de continuarea și accelerarea reformelor structurale”, a declarat Ministrul Finanțelor Publice, Anca Dragu.

“Remarcăm cu toții creșterea economică înregistrată de România în ultimii ani. Avem de-a face cu o situație paradoxală: România se află în topul creșterii în Uniunea Europeană, dar în același timp este și în topul sărăciei. Aceasta înseamnă că modelul de creștere nu lucrează în beneficiul cetățenilor. Comisia Europeană dorește să se asigure că evoluția economiei României este echilibrată, având drept model de competitivitate calitatea și inovarea în locul costurilor reduse cu forța de muncă”, a declarat dna **Angela Filote**, șeful Reprezentanței Comisiei Europene în România, în deschiderea conferinței.

Conferința de lansare a Raportului de țară a oferit posibilitatea participanților de a discuta și aduna opinii asupra diferitelor aspecte menționate în document. Aceste opinii vor fi utilizate în elaborarea de către Comisia Europeana a recomandărilor specifice de țară din luna mai 2016.

Context

La evenimentul din data de 9 martie au participat **dna Anca Dana Dragu**, ministrul Finanțelor Publice, **dna Claudia Ana Costea**, ministrul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, **dl Liviu Voinea**, viceguvernator al Băncii Naționale, **dl Cristian Ghinea**, consilier de stat la Cancelaria Primului Ministru, și **dna Ioana Bivolaru**, director general la Ministerul Afacerilor Externe. Comisia Europeană a fost reprezentată de d-nii**Servaas Deroose**, director-general adjunct, și **Stefan Olsson**, director, precum și alți oficiali implicați în procesul de monitorizare a guvernanței economice. La dezbatere au participat și alți reprezentanți ai autorităților române, precum și ai mediului de afaceri, academic și ai societății civile.

În noiembrie 2015, Comisia Europeană a prezentat **Analiza anuală a creșterii**, punctul de pornire al Semestrului european 2016. La finalul lunii februarie 2016 au fost publicate**rapoartele de țară** ce analizează politicile economice și sociale ale statelor membre.

Statele membre urmează să transmită Comisiei Europene, în aprilie, . Pe baza acestora și a rapoartelor de țară, Comisia va prezenta **recomandări specifice pentru fiecare stat membru.**

Pagini utile

Pagina de internet a conferinței

Tinerii care intră pe piaţa

muncii vin cu o nouă abordare

Studiu EY: Românii gestionează mai greu echilibrul între viaţa personală şi cea profesională, însă tinerii care intră pe piaţa muncii vin cu o nouă abordare

Românii percep mai acut decât locuitorii altor țări modificările din ultimii trei ani, cu impact asupra echilibrului dintre viața personală şi cea profesională. De asemenea, ei lucrează mai multe ore suplimentare decât angajaţii din alte ţări şi beneficiază de flexibilitate la locul de muncă doar de la un anumit nivel de senioritate în sus, arată concluziile studiului „*Generațiile urbane și prioritățile lor*” publicat astăzi de EY România.

EY a realizat acest studiu în contextul schimbărilor rapide care au loc în întreaga lume şi a diferenţelor de abordare între generaţiile care sunt în prezent active pe piaţa muncii. Scopul acestei analize este de a înţelege modul în care generaţiile urbane din România gestionează echilibrul între viaţa personală şi cea profesională, dar şi tendinţele specifice generaţiilor din România, în comparaţie cu celelalte ţări analizate de EY la nivel global. Studiul derulat de EY în România are la bază 2562 de răspunsuri la un chestionar online, provenind de la respondenți din mediul urban cu vârsta între 18 și 55+ ani.

„Suntem la începutul unei etape de transfer a responsabilității de la o generație la alta. Acest lucru se întâmplă, ca de fiecare dată în istorie, printr-un amplu proces de schimbare intenționată, de învățare şi de adaptare. Avem nevoie de o maturizare a relațiilor dintre generații, iar acest lucru va fi posibil doar prin exercițiul leadership-ului autentic”, spune Andreea Mihnea, Director Resurse Umane, EY România.

În ultimii 3 ani gestionarea programului vieții profesionale a devenit mai dificilă

Peste jumătate (51%) dintre respondenţi consideră că este mai dificil acum decât în urmă cu trei ani să gestioneze echilibrul între viața personală şi cea profesională, în timp ce 26% apreciază că este mai uşor de păstrat echilibrul în prezent.

Românii percep mai acut decât restul ţărilor de la nivel global modificările din ultimii trei ani, cu impact asupra echilibrului dintre viața personală şi cea profesională. Percepție similară există în Germania, unde 49% dintre respondenţii la studiul similar derulat de EY la nivel global au spus că este mai dificil acum decât în urmă cu trei ani să gestioneze echilibrul între viața personală şi cea profesională, urmată de Japonia (44%).

Cei care au copii au resimţit într-o măsură mai mare dificultatea gestionării echilibrului între viaţa personală şi cea profesională în ultimii trei ani – 56% dintre respondenţii care sunt părinți spun că a fost mai dificil să facă acest lucru, în comparație cu 50% dintre cei care nu au copii. Comparativ cu restul ţărilor, părinţii din România au resimțit cel mai acut dificultățile din ultimii trei ani, urmați de părinţii din Germania (54%) şi Japonia (46%).

Numărul mediu de ore lucrate pe săptămână este în creștere

Jumătate dintre respondenți susțin că numărul de ore de lucru a crescut în ultimii trei ani faţă de perioada anterioară, în timp ce doar 14% spun că numărul orelor lucrate a scăzut în această perioadă. Cel mai mult resimt creșterea numărului de ore de lucru cei din generaţia Y (52%), în timp ce jumătate dintre cei din generaţia Boomers spune că numărul orelor lucrate a rămas constant pe parcursul ultimilor trei ani.

De asemenea, peste 70% dintre respondenţii care sunt angajaţi în muncă susţin că lucrează ore suplimentare, iar 34% lucrează

chiar mai mult de 46 de ore pe săptămână. Generația X şi generaţia Boomers lucrează cele mai multe ore suplimentare – peste 46 de ore pe săptămână, în timp ce cei din generaţia Y par cei mai ponderaţi în abordarea orelor suplimentare – majoritatea dintre ei (41%) lucrând până în 45 de ore pe săptămână.

86% dintre respondenții cu responsabilităţi manageriale din România spun ca lucrează ore suplimentare – aproape dublu faţă de managerii din Germania (45%) sau Marea Britanie (34%). Totuși, potrivit statisticilor Eurostat, productivitatea muncii în România e de șase ori mai mică decât media în Europa, de 7,5 ori mai mică decât în Germania și de opt ori față de Olanda.

Decizii luate în legătură cu viața personală și profesională în ultimii 3 ani

Aproape jumătate (47%) dintre respondenți şi-au schimbat locul de muncă în ultimii trei ani din motive financiare, iar o treime a decis să îşi păstreze locul de muncă în această perioadă, pe aceleaşi considerente. Cei mai stabili la locul de muncă în perioada 2012-2015 au fost cei din generaţia Boomers (61%), procentul înjumătăţind-se de la o generație la următoarea: generaţia X (36%), generaţia Y (19%).

Aproape jumătate dintre respondenții angajați în muncă au renunțat la activitățile de relaxare din motive financiare în ultimii trei ani, în timp ce 28% au amânat achiziționarea sau închirierea unei locuinţe personale, iar 14% au amânat decizia de a avea primul copil din aceleași motive. În special cei din generația Boomers au ales să renunțe la activitățile de relaxare în ultimii 3 ani (64%), generaţiile X şi Y fiind mai puţin dispuse să facă acest lucru. În schimb, 14% dintre respondenții cu vârsta între 34 şi 49 de ani au amânat decizia de a avea primul copil din motive financiare, iar 6% dintre ei pe aceea de a avea încă un copil.

Factori ce contribuie la realizarea unui echilibru între viața privată și cea profesională

Factorii cei mai importanți pentru asigurarea unui echilibru între viața privată şi cea profesională sunt respectarea normelor legale legate de recompensarea orelor suplimentare (61%), posibilitatea de a programa fără restricții zilele de concediu de odihnă (54%) şi respectarea reglementărilor privind concediul de creștere a copilului şi revenirea la locul de muncă după acest concediu (46%).

Aproape jumătate (46%) dintre respondenții angajați în muncă beneficiază însă de o formă de program flexibil, în timp ce doar 5% lucrează pe bază de proiect sau la cerere. Peste jumătate (51%) dintre respondenții care fac parte din generația Y nu beneficiază de program flexibil, deși nevoia de flexibilitate este mult mai pronunțată în rândurile acestei generații, conform numeroaselor studii derulate la nivel global.

În prezent, angajații care beneficiază în cea mai mare măsură de program flexibil sunt cei care fac parte din generația Boomers: 53% dintre ei au o formă de program flexibil, iar 7% lucrează pe bază de proiect. De asemenea, respondenții care ocupă o poziție de conducere beneficiază într-o măsură mai mare de program flexibil (53%), faţă de cei care nu sunt manageri (43%).

„Noile generații vin cu o voință puternică de a gestiona mai bine echilibrul între viața personală şi cea profesională. Este poate cea mai frumoasă promisiune pentru viitor – promisiunea unor oameni mai fericiți şi mai sănătoși, a unor relații mai armonioase în mediul de lucru şi în familie şi, cel mai important, promisiunea unei investiţii valoroase în copiii care se nasc acum”, adaugă Oana Gorbănescu, Corporate Communication Officer, EY România.

Schimbări pentru a gestiona mai bine echilibrul dintre viața

personală şi profesională

Aproape 30% dintre respondenți consideră că munca este o parte importantă din identitatea lor, în timp ce pentru aproape jumătate (46%), munca reprezintă doar un mijloc de trai şi de susținere a stilului de viaţă. Cel mai mult integrează munca în identitatea personală respondenții care fac parte din generația Boomers (53%), faţă de cei din generația X (37%), respectiv Y (27%).

Peste jumătate dintre respondenți (58%) şi-au schimbat sau ar fi dispuși să îşi schimbe locul de muncă, iar 40% s-au mutat / s-ar muta în altă ţară pentru a gestiona mai bine echilibrul între viaţa personală şi cea profesională. Respondenții din generația Boomers sunt mai degrabă dispuși să se mute în altă ţară (20%) pentru a gestiona echilibrul între viaţa personală şi cea profesională decât să se mute în alt oraș din România (6%).

„Am plecat la drum cu analiza noastră pentru a înțelege diferențele între generațiile din România şi dinamica relațiilor dintre acestea. Dar am ajuns să înțelegem mai degrabă asemănările dintre ele şi să vedem teritoriul comun pe care acestea se pot întâlni pentru a lucra mai bine împreună. Doar prin colaborare, acceptare şi încredere putem construi o lume care să funcționeze mai bine şi mâine”, concluzionează Elena Badea, Director de Marketing, EY România.

Ministerul Finanțelor Publice

propune majorarea bugetului alocat schemei de ajutor de stat

Ministerul Finanțelor Publice propune majorarea bugetului alocat schemei de ajutor de stat de stimulare a investițiilor cu impact major în economie de la 100 de milioane de euro anual, la 145 de milioane de euro anual, echivalent în lei, cu încadrarea în prevederile bugetare anuale aprobate.

Decizia vine în urma interesului deosebit manifestat de un număr în creștere de investitori pentru realizarea unor investiții de mare anvergură, cu importante efecte în economie, orientate spre sectoarele de activitate de vârf. Totodată, în prezent, pentru întreprinderile mari care intenționează realizarea unor astfel de investiții nu mai există un alt mecanism de finanțare la nivel național.

Ministerul Finanțelor Publice propune și modificarea mecanismului de înregistrare a proiectelor și selectare a beneficiarilor, criteriile de departajare fiind cuantificabile și transparente, stabilite pe bază de punctaj. Scopul este acela de a asigura un tratament egal întreprinderilor și eficientizarea procesului de evaluare cu încadrarea, totodată, în bugetele alocate schemei. De asemenea, este luată în calcul introducerea și clarificarea anumitor definiții și reglementări specifice în vederea corelării cu prevederile legislației europene în materie.

Menționăm că mecanisme similare de stimulare a atragerii de investiții sunt practicate de majoritatea statelor membre ale Uniunii Europene, în conformitate cu legislația comunitară în domeniul ajutorului de stat, și reprezintă un criteriu determinant în procesul de alegere a locațiilor pentru amplasarea viitoarelor investiții.

Ministerul Finanțelor Publice implementează, începând cu luna noiembrie 2014, schema de ajutor de stat aprobată prin Hotărârea Guvernului nr.807/2014 care are ca obiectiv stimularea investițiilor cu impact major în economie.

În prezent, înregistrarea cererilor de finanțare în baza schemei se realizează în sesiune continuă până la atingerea nivelului bugetului anual alocat schemei. Înregistrarea Cererilor de acord pentru finanțare a fost suspendată începând cu data de 26.06.2015 urmare a atingerii nivelului bugetului anual alocat schemei. Bilanțul la 31.12.2015 al implementării.

Pot beneficia de ajutor de stat în baza schemei instituite prin Hotărârea Guvernului nr.807/2014, întreprinderile care realizează proiecte de investiții cu o valoare totală, fără T.V.A., de minimum 10 milioane de euro.

Ajutorul de stat se acordă întreprinderilor după efectuarea totală sau parțială a cheltuielilor eligibile aprobate prin acordurile pentru finanțare, sub formă de sume nerambursabile, în limita intensității maxim admisibile conform Hărții ajutoarelor regionale pentru România valabilă pentru perioada 2014-2020.

Sunt considerate cheltuieli eligibile, costurile fără T.V.A. aferente realizării, respectiv achiziționării de active corporale și necorporale, precum și cheltuielile privind închirierea construcțiilor, aferente investiției inițiale.
Perioada de derulare a schemei este 2014-2020 pentru emiterea de acorduri pentru finanțare, respectiv 2015-2023 pentru plata ajutorului de stat.

Deschiderea următoarei sesiuni de înregistrare a cererilor de finanțare în baza schemei de ajutor de stat instituite prin Hotărârea Guvernului nr. 807/2014 va fi comunicată pe site-ul Ministerului Finanțelor Publice cu cel puțin 30 de zile înainte.

Proiectul de act normativ pentru modificarea schemei de ajutor

de stat instituită prin Hotărârea Guvernului nr. 807/2014, însoțit de Nota de fundamentare, a fost publicat pentru consultare publică pe site-ul ministerului, la secțiunea Transparență decizională – Proiecte acte normative. Toți cei interesați pot transmite eventuale propuneri, sugestii sau opinii la adresa: publicinfo@mfinante.ro.

Peste 40.500 de utilizatori înregistraţi în Spaţiul Privat Virtual

Numărul celor care s-au înregistrat în Spaţiul Privat Virtual a depăşit 40.500 de utilizatori, potrivit bilanţului Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală realizat în martie 2016. Sunt peste 215.000 de documente solicitate şi descărcate din Spaţiul Privat Virtual, altele decât adeverinţe de venit certificate de atestare fiscală.

Serviciul online al ANAF îi ajută pe contribuabili să afle mai uşor şi mai rapid ce obligaţii fiscale au de plată şi conturile de trezorerie unde le pot achita. Plăţile se pot face prin virament bancar sau prin ordin de plată, dar şi prin serviciile de plăţi online ale băncilor comerciaie. 0 alternativă este şi tipărirea notelor de plată către trezorerie. Odată înregistraţi în Spaţiul Privat Virtual, contribuabilii vor primi confirmarea plăţii, indiferent de modalitatea în care aceasta a fost făcută prin ordin de plată, în numerar la ghişeul Trezoreriei, prin mandat poştal la oficiile Poştei Române sau prin virament în contul tranzitoriu al Ministerului Finanţelor Publice.

Din SPV se pot descărca deciziile de impunere din 2013 încoace

şi se poate verifica modul în care au declarat angajatorii contribuţiiie de asigurări sociale. Cu ajutorul unui calculator conectat la Internet, se pot depune gratuit formularele 200, 220 şi 230. Tot online, se pot solicita şi elibera de către Ministerul Finanţelor Publice-ANAF adeverinţe de venit electronice şi certificate de atestare fiscală. in SPV se găseşte un istoric al fluxului de documente transmise şi eliberate de ANAF.
Serviciul este disponibil în toată ţara şi se afiă într-o continuă dezvoltare şi diversificare.

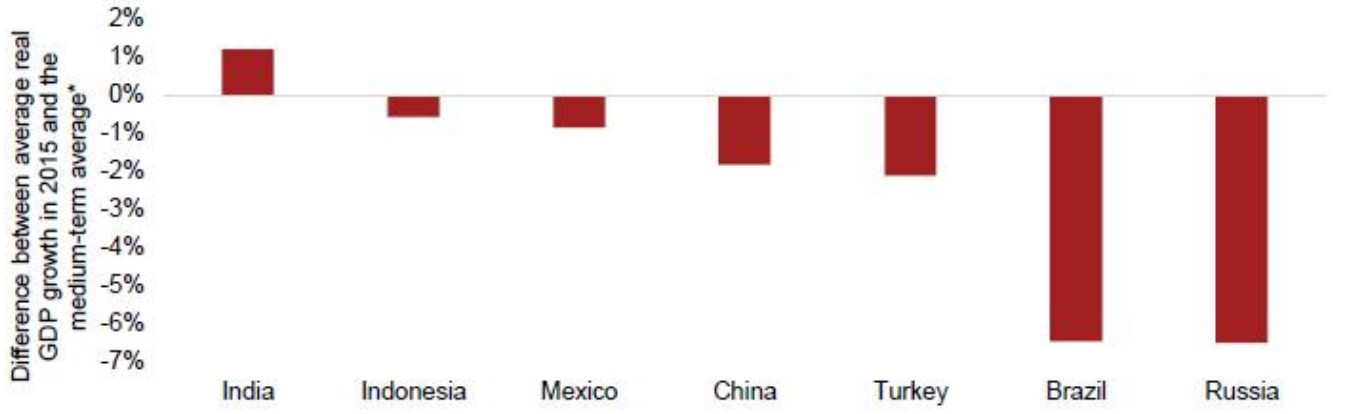
Cât de îngrijorătoare este situaţia pieţelor emergente?

Aprecierea dolarului, preţurile scăzute ale materiilor prime şi reducerea ritmului de creştere economică al Chinei generează ameninţări pentru unele dintre pieţele emergente majore, avertizează economiştii PwC.

Economia globală se confruntă din nou cu un cocktail periculos de riscuri, printre care reducerea ritmului de creştere al Chinei, aprecierea dolarului şi scăderea preţului materiilor prime şi al petrolului.

Însă, de această dată, pieţele emergente sunt cele care par cele mai vulnerabile, în vreme ce economiile dezvoltate încă se zbat să depăşească perioada de creştere anemică cu care se confruntă de aproape un deceniu, de la debutul crizei financiare globale, arată economiştii PwC.

Fig 1: Emerging economy growth is slowing down – of the E7, only India enjoyed faster growth in 2015 compared to its medium-term average

*Medium-term average defined as 2010-2014, growth measured on a quarterly basis in year-on-year terms
Note: Due to data availability, the growth data for India and Indonesia starts from 2012 Q2 and Q1 2011 respectively
Sources: PwC analysis, Datastrean, National Statistical Agencies

După cum arată Figura 1 de mai sus, creşterea economică a încetinit în şase dintre cele mai mari şapte ţări emergente (grupul E7), în comparaţie cu anii trecuţi. Doar **India** a avut o creştere economică mai rapidă în 2015 decât ritmul său mediu de creştere pe termen lung. În schimb, economiile **Braziliei** şi **Rusiei** sunt în recesiune.

Care au fost factorii care au determinat această deteriorare a situaţiei economice a ţărilor emergente?

Ritmul de creştere al economiei chineze încetineşte, iar preţurile materiilor prime scad:

După ce a înregistrat rate de creştere de peste 8% între 2000 şi 2011, economia chineză a încetinit la un ritm de creştere de sub 7% anul trecut, iar economiştii PwC se aşteaptă ca acest ritm să scadă în continuare la aproape 6% în 2017.

“Deşi această tendinţă era aşteptată de ceva vreme, reducerea ritmului de creştere s-a produs mai rapid decât anticipau analiştii economici în urmă cu doi ani”, a declarat Richard Boxshall, Economist Senior, PwC.

“Acest risc de decelerare economică este în continuare prezent, în ciuda faptului că în ultima ediţie a raportului

PwC Global CEO Survey, directorii generali ai companiilor din China s-au declarat mai optimişti decât omologii lor din Statele Unite cu privire la perspectivele de creştere ale veniturilor companiilor lor", a adăugat Boxshall.

Principalul efect direct al decelerării economiei Chinei se vede deja în evoluţia comerţului international. **Brazilia** şi **Indonezia** sunt statele cele mai expuse la scăderea comenzilor venite din China. Spre exemplu, impactul direct al scăderii cu 10% a exporturilor Indoneziei către China va duce la o reducere a ritmului de creştere al ţării cu 0,2%. Reducerea ritmului de creştere al Chinei şi a comenzilor acesteia au şi un efect indirect prin scăderea preţurilor materiilor prime**. Rusia, Indonezia, Brazilia** şi, într-o mai mică măsură, **Mexic** sunt toate exportatori neţi de materii prime, prin urmare suferă din cauza scăderii preţurilor acestor produse.

Datoriile externe în valută sunt de asemenea o vulnerabilitate pentru unele economii emergente:

Aprecierea dolarului american corelată şi cu gradul de îndatorare în valuta americană reprezintă un motiv de îngrijoare pentru unele companii din pieţele emergente, pentru gospodării (şi într-o mai mică măsură pentru guverne), aşa cum se poate observa în Figura 2 de mai jos. Economiştii PwC consideră că:

- **Brazilia** şi **Turcia** sunt printre ţările considerate "foarte vulnerabile" în privinţa datoriei externe.
- Datoria externă a **Chinei** este însă relativ protejată de efectele aprecierii dolarului datorită faptul că datoria denominată în valută reprezintă doar o mică parte din economie, deşi unele companii chineze sunt mai expuse din acest punct de vedere.
- **Indonezia, Mexic, Rusia şi India**, restul de patru state dintre cele mai mari şapte economii emergente din lume, au o poziţie intermediară în privinţa expunerii la datoria denominate în dolari – chiar dacă primele trei

au şi alt tip de expunere legată de preţurile materiilor prime şi de dependenţa de exporturile către China. India pare să fie într-o poziţie mai stabilă, iar în prezent pare să fie cea mai solidă dintre economiile emergente majore.

Decidenţii politici au ceva spaţiu de manevră pentru a adopta măsuri în sprijinul economiei:

Analiza PwC arată că:

- Unele dintre statele E7 au suficient spaţiu fiscal, pentru că au deficite bugetare relativ mici şi un nivel redus al datoriei publice. Chiar şi în **Mexic** sau **Rusia,** acolo unde deficitul bugetar este de peste 3% din PIB, datoria publică este mai mică de 60% din PIB. Decidenţii politici pot folosi stimulul fiscal pentru a încuraja cererea, în cazul în care ritmul creşterii economice continuă să scadă.
- Lucrurile sunt mai puţin clare în privinţa politicii monetare, atâta vreme cât inflaţia rămâne la niveluri ridicate **în Brazilia, Rusia şi Turcia**, dar este sub target în **China**. Cu toate acestea, având în vedere că nivelul dobânzilor de politică monetară este mai ridicat în statele E7 decât în economiile dezvoltate – în prezent cea mai mică dobândă dintre statele E7 este înregistrată în Mexic (3,25%) – decidenţii au spaţiu de manevră pentru a adopta măsuri de stimul monetar dacă doresc.

„Per total, perspectivele economice pe termen scurt ale economiilor emergente s-au deteriorat, deşi multe dintre acestea au în continuare un potenţial foarte bun de creştere pe termen lung. Prin urmare, recomandăm clienţilor noştri să îşi testeze planurile de afaceri din pieţele emergente în ipoteza unui scenariu de creştere mai redus în aceste state în următorii câţiva ani”, a conchis Richard Boxshall.

Pentru mai multe detalii, vă rugăm accesaţi ediţia de luna aceasta a Global Economy Watch la adresa de internet www.pwc.com/gew.

Tax Magazine nr. 02 februarie 2016

- **Cosmin Flavius Costaș**
  Argument
- **Luisiana Dobrinescu**
  Inspecția fiscală 2016. Noi reguli și noi controverse
- **Radu Bufan**
  Aplicarea abuzivă a regulilor antiabuz
- **Ciprian Păun**
  Impozitarea veniturilor avocaților. Exerciții de imaginație contabilă
  și limitări jurisprudențial-administrative
- **Sergiu Golub**
  False creanțe fiscale în procedura insolvenței
- **Vladimir Marinescu**
  Salvgardarea principiului certitudinii impunerii în tranzacțiile intracomunitare
- **Tudor Vidrean-Căpuşan**
  Colectarea, transmiterea și utilizarea datelor personale în cadrul controalelor fiscale
- **Cosmin Flavius Costaș**
  Arhitectura juridică a unui nou proces fiscal

ANAF – Indisponibilitatea temporară a Sistemului Informatic Integrat Vamal

Agenţia Naţională de Administrare Fiscală informează că în perioada 10.03.2016, ora 17.00-14.03.2016, ora 08.30 Sistemul Informatic Integrat Vamal va fi indisponibil ca urmare a relocării infrastructurii IT.

Agenţia Naţională de Administrare Fiscală precizează că au fost luate toate măsurile administrative necesare pentru ca activitatea vamală a operatorilor economici să se desfăşoare în condiţii de normalitate, orice eveniment deosebit urmând a fi soluţionat cu celeritate.

ICCJ – Excepţie de nelegalitate a art. 191 alin. (4) din H. G. nr. 1025/2006. Excepţie respinsă ca nefondată

Legislaţie relevantă:

Legea nr. 554/2004, art. 4

O.U.G. nr. 148/2005

Sunt legale prevederile art. 19[1] alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1025/2006, pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 148/2005 privind susţinerea familiei în vederea creşterii copilului, prevederi care, în vederea instituirii unui tratament unitar pentru situaţii des întâlnite în practică, în care există o fracţiune de lună până la ziua naşterii copilului, stabilesc faptul că pentru luna în care s-a născut copilul se vor avea în vedere veniturile din luna anterioară celei în care s-a născut copilul.

Soluţia legislativă de asimilare a acestei fracţii cu cea de-a douăsprezecea lună din termenul de 12 luni stabilit de lege nu este contrară actelor normative cu valoare juridică superioară şi nu este de natură să-i prejudicieze pe beneficiarii indemnizaţiei de creştere a copilului, deoarece prin reglementarea în mod unitar a modalităţii de calcul a indemnizaţiei pentru luna în care s-a născut copilul se elimină dificultăţile ivite în determinarea sumei cuvenite în raport cu data naşterii copilului, când aceasta este diferită de data de 1 a lunii respective şi când, nu ar fi avut în vedere venitul integral din acea lună, ci numai fracţiunea corespunzătoare până în ziua în care s-a născut copilul.

Decizia nr. 6585 din 9 octombrie 2013

Prin încheierea dată în dosarul nr. 5.563/111/CA/2011 în şedinţa publică de la 27 septembrie 2012, Curtea de Apel Oradea – Secţia a II-a civilă, de contencios administrativ şi fiscal a dispus, în baza dispoziţiilor art. 4 din Legea nr. 554/2004, sesizarea instanţei de contencios administrativ pentru soluţionarea excepţiei de nelegalitate invocată de reclamanta PMO cu privire la prevederile art. 19[1] alin. 4 in Hotărârea Guvernului nr. 1025/2006.

În motivarea excepţiei, reclamanta a susţinut că, prin reglementarea contestată, care prevede că baza de calcul a indemnizaţiei pentru creşterea copilului în luna în care s-a născut copilul este venitul realizat în luna anterioară, se adaugă în mod nelegal la legea specială în materie şi anume, la Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 148/2005, care în art. 1 a recunoscut persoanelor îndreptăţite dreptul de a beneficia de o indemnizaţie lunară reprezentând 75% din media veniturilor realizate în ultimele 12 luni.

Reclamanta a mai arătat că Hotărârea Guvernului nr. 1025/2006 este un act normativ cu valoare juridică inferioară, care nu poate modifica legea pentru aplicarea căreia a fost emis şi din acest motiv, prevederea contestată trebuie interpretată ca o normă de protecţie a mamei care, realizând venituri mai mici în luna în care naşte copilul, are dreptul să beneficieze de acelaşi salariu ca acela obţinut în luna anterioară.

În interesul pârâtului Guvernul României a formulat cerere de intervenţie Ministerul Muncii Familiei şi Protecţiei Sociale, solicitând să fie respinsă ca nefondată excepţia de nelegalitate, cu motivarea că, dispoziţiile criticate sunt în concordanţă cu prevederile Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 148/2005 privind susţinerea familiei în vederea creşterii copilului, care reglementează modul de calcul a indemnizaţiei pentru creşterea copilului.

Curtea de Apel Oradea – Secţia a II-a civilă, de contencios administrativ şi fiscal a pronunţat sentinţa nr. 8/CA/2013 – P.I. din 25 ianuarie 2013, prin care a respins cererea de intervenţie accesorie formulată de Ministerul Muncii Familiei şi Protecţiei Sociale , a admis excepţia de nelegalitate invocată de reclamanta PMO şi a constatat nelegalitatea dispoziţiilor art. 19/1 alin. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 1025/2006, modificată şi completată prin Hotărârea Guvernului nr. 1682/2008, care prevede că , pentru

luna în care s-a născut copilul se ia în calcul venitul realizat în luna anterioară celei în care s-a născut copilul.

Instanţa de fond a reţinut că această dispoziţie contravine prevederilor art. 1 alin. 1 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 148/2005, potrivit cărora, pentru copiii născuţi, adoptaţi, încredinţaţi în vederea adopţiei, luaţi în plasament, în plasament în regim de urgenţă sau tutelă până la data de 31 decembrie 2010, persoanele care în ultimul an anterior naşterii copilului ori producerii evenimentelor menţionate, au realizat timp de 12 luni venituri profesionale supuse impozitului pe venit potrivit Legii nr. 57/2003 privind Codul fiscal, beneficiază de concediu pentru creşterea copilului în vârstă de până la 2 ani sau, în cazul copilului cu handicap, de până la 3 ani, precum şi de o indemnizaţie lunară reprezentând 85% din media veniturilor realizate în ultimele 12 luni.

Având în vedere că Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 148/2005 se referă la media veniturilor realizate în ultimele 12 luni, instanţa de fond a considerat că norma juridică instituită prin reglementarea contestată este de natură să o prejudicieze pe reclamantă, în condiţiile în care aceasta nu îşi poate valorifica la calculul indemnizaţiei pentru creşterea copilului veniturile mai mari realizate în luna în care a intervenit naşterea copilului.

În aprecierea judecătorului fondului, actul normativ cu forţă juridică superioară se referă la veniturile din ultimele 12 luni, fără a cuprinde nici o precizare similară celei din textul a cărei nelegalitate s-a invocat pe cale de excepţie.

Împotriva acestei sentinţe, au declarat recurs pârâtul Guvernul României şi intervenientul Ministerul Muncii Familiei, Protecţiei Sociale şi Persoanelor Vârstnice,

solicitând ca, în temeiul dispoziţiilor art. 304 pct. 9 şi art. 304/1 Cod procedură civilă, să fie modificată hotărârea atacată, în sensul respingerii excepţiei de nelegalitate, în principal ca inadmisibilă, iar în subsidiar, ca neîntemeiată şi admiterii cererii de intervenţie accesorie.

Ca prim motiv de recurs, s-a invocat aplicarea greşită a dispoziţiilor art. 4 alin. 1 din Legea nr. 554/2004, arătându-se că excepţia de nelegalitate poate avea ca obiect numai actele administrative cu caracter individual, astfel că este inadmisibilă excepţia invocată cu privire la un act administrativ cu caracter normativ, cum este actul dedus judecăţii în prezenta cauză şi pentru care legea instituie o altă procedură de contestare.

Prin cel de-al doilea motiv de recurs, invocat pe fondul pricinii, recurenţii au susţinut că prima instanţă a interpretat greşit dispoziţiile art. 19^1 alin. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 1025/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 148/2005 privind susţinerea familiei în vederea creşterii copilului.

Recurenţii au criticat concluzia instanţei de fond că indemnizaţia pentru creşterea copilului se raportează la veniturile realizate din ultimele 12 luni şi că se ajunge la situaţia de a se avea în vedere doar veniturile realizate în ultimele 11 luni, în condiţiile în care se prevede că pentru ultima lună se vor avea în vedere veniturile din luna anterioară celei în care s-a născut copilul.

În dezvoltarea criticii, s-a arătat că excepţia de nelegalitate este nefondată, deoarece sintagma „în ultimele 12 luni anterior datei naşterii copilului” trebuie înţeleasă numai prin interpretare sistematică a actului şi prin coroborare cu acestea.

Astfel, recurenţii au învederat că, prevederile art. 19/1 alin. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 1025/2006 instituie un tratament unitar pentru situaţii des întâlnite în practică, în care există o fracţiune de lună până la ziua naşterii copilului şi legiuitorul a ales soluţia de a asimila această fracţiune cu cea de-a douăsprezecea lună din termenul de 12 luni stabilit prin Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 148/2005.

Din acest motiv, s-a apreciat că această prevedere a fost introdusă tocmai în vederea asigurării unui tratament echitabil pentru toate persoanele care îndeplinesc condiţiile de acordare a indemnizaţiei pentru creşterea copilului, ţinându-se cont de faptul că, naşterea unui copil sau o situaţie de adopţie, plasament sau tutelă se poate înregistra oricând pe parcursul unei luni şi pentru a nu defavoriza persoanele aflate în aceste situaţii din punct de vedere al nivelului veniturilor şi respectiv, al stabilirii cuantumului indemnizaţiei pentru creşterea copilului.

Ca argument pentru lipsa de temei a excepţiei de nelegalitate s-a invocat elaborarea actului contestat în baza art. 108 din Constituţia României, republicată, art. III din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 44/2006 pentru modificarea şi completarea Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr.148/2005 şi cu respectarea Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative şi a Regulamentului privind procedurile pentru supunerea proiectelor de acte normative spre aprobarea Guvernului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 50/2005.

Considerentele Înaltei Curţi asupra recursurilor:

1.Aspecte de fapt şi de drept relevante

Inadmisibilitatea excepţiei de nelegalitate a fost invocată neîntemeiat ca prim motiv de recurs, constatându-se că, prin

dispoziţiile art. 4 alin. 1 din Legea nr. 554/2004, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 262/2007, nu a fost restrâns domeniul de aplicare a acestui mijloc procedural şi deci pe calea incidentă a excepţiei de nelegalitate poate fi contestată legalitatea actelor administrative cu caracter individual şi a celor cu caracter normativ, cum este cazul actului contestat în prezentul litigiu.

Recursurile declarate în cauză vor fi admise pentru motivul comun de modificare formulat în baza art. 304 pct. 9 Cod procedură civilă pentru aplicarea greşită a legii, care a determinat pronunţarea unei soluţii contrare legii de admitere a excepţiei de nelegalitate.

Excepţia de nelegalitate invocată de intimata – reclamantă PMO are ca obiect dispoziţiile art. 19/1 alin. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 1025/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 148/2005 privind susţinerea familiei în vederea creşterii copilului, care prevăd că, pentru luna în care s-a născut copilul, se ia în calcul venitul realizat în luna anterioară celei în care s-a născut copilul.

Nelegalitatea normei care stabileşte baza de calcul pentru indemnizaţia de creştere a copilului în luna în care acesta s-a născut a fost invocată în raport cu prevederile art. 1 alin. 1 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 148/2005, cu modificările şi completările ulterioare şi art. 19^{1} alin. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 1025/2006.

Conform dispoziţiilor art. 1 alin. 1 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 148/2005, cu modificările şi completările ulterioare, începând cu data de 1 ianuarie 2009, persoanele care, în ultimul an anterior naşterii copilului, au realizat timp de 12 luni venituri profesionale supuse impozitului pe venit potrivit Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, beneficiază de concediu pentru creşterea copilului în vârstă de până la 2 ani sau, în cazul copilului

cu handicap, de până la 3 ani, precum şi de o indemnizaţie lunară în cuantum de 600 lei sau, opţional, în cuantum de 85% din media veniturilor realizate pe ultimele 12 luni, dar nu mai mult de 4.000 lei.

În aplicarea acestui act normativ, normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1025/2006 prevăd în art. 19/1 alin. 2 că, baza de calcul a indemnizaţiei pentru creşterea copilului se determină ca sumă totală a veniturilor realizate în ultimele 12 luni anterior datei naşterii copilului şi împărţită la 12.

Norma cuprinsă în art. 19^1 alin. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 1025/2006 reglementează exclusiv baza de calcul pentru indemnizaţia de creştere a copilului în luna în care acesta s-a născut, fără a modifica modalitatea de calcul stabilită prin prevederile legale susmenţionate.

Elaborarea acestei norme s-a impus în scopul asigurării unui tratament unitar al situaţiilor concrete, în care există o fracţiune de lună până la ziua naşterii copilului, cu excepţia cazului în care acesta se naşte pe data de 1 a unei luni.

Soluţia legislativă de asimilare a acestei fracţii cu cea de-a douăsprezecea lună din termenul de 12 luni stabilit de lege nu este contrară actelor normative cu valoare juridică superioară şi nu este de natură să-i prejudicieze pe beneficiarii indemnizaţiei de creştere a copilului, deoarece prin reglementarea în mod unitar a modalităţii de calcul a indemnizaţiei pentru luna în care s-a născut copilul se elimină dificultăţile ivite în determinarea sumei cuvenite în raport cu data naşterii copilului, când aceasta este diferită de data de 1 a lunii respective şi când, nu ar fi avut în vedere venitul integral din acea lună, ci numai fracţiunea corespunzătoare până în ziua în care s-a născut copilul.

În consecinţă, prevederea cuprinsă în art. 19^1 alin. 4 din

Hotărârea Guvernului nr. 1025/2006 este conformă legii în baza căreia a fost adoptată cu respectarea limitelor competenţei de reglementare a autorităţii emitente, dat fiind că, nu se adaugă la lege un alt mod de calcul pentru indemnizaţia de creştere a copilului, stabilindu-se cazul particular al acestei indemnizaţii pentru luna în care s-a născut copilul tocmai în vederea asigurării unui tratament echitabil pentru toate persoanele care îndeplinesc condiţiile de acordare a indemnizaţiei respective, ţinându-se cont de faptul că, naşterea unui copil sau o situaţie de adopţie, plasament sau tutelă se poate înregistra oricând pe parcursul unei luni şi nu pentru a defavoriza persoanele aflate în asemenea situaţii din punct de vedere al veniturilor şi al stabilirii cuantumului indemnizaţiei.

Legalitatea dispoziţiilor art. 19^1 alin. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 1025/2006 se constată nu numai faţă de conformitatea acestora cu întregul conţinut al reglementării din actul respectiv şi cu prevederile actului normativ cu valoarea juridică superioară, Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 148/2005, dar şi faţă de respectarea normelor de tehnică legislativă cuprinse în Legea nr. 24/2000 şi în Regulamentul privind procedurile pentru supunerea proiectelor de acte normative spre adoptare Guvernului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 50/2005.

Astfel, se reţine că, actul administrativ contestat în cauză a fost adoptat de executiv prin însuşirea proiectului iniţiat de Ministerul Muncii, Solidarităţii Sociale şi Familiei, ca organ de specialitate al administraţiei publice centrale, cu atribuţii şi competenţe în domeniu şi a fost avizat de autorităţile publice interesate în aplicarea acestuia şi de Ministerul Justiţiei, care avizează proiectele de acte normative, inclusiv din punct de vedere al legalităţii, încheind succesiunea operaţiilor din etapa de avizare.

Pentru considerentele care au fost expuse, Înalta Curte va admite recursurile şi va modifica hotărârea atacată, în sensul că, va admite cererea de intervenţie accesorie formulată în interesul pârâtului Guvernul României de Ministerul Muncii, Familiei, Protecţiei Sociale şi Persoanelor Vârstnice, prin transmiterea calităţii procesuale a autorităţii care a iniţiat proiectul de hotărâre, Ministerul Muncii, Solidarităţii Sociale şi Familiei. Pe cale de consecinţă, va fi respinsă ca neîntemeiată excepţia de nelegalitate a dispoziţiilor art. 19/1 alin. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 1025/2006 invocată de reclamanta PMO.

Soluţia instanţei de recurs şi temeiul juridic al acesteia

În baza dispoziţiilor art. 312 alin. 1 Cod procedură civilă şi art. 20 din Legea nr. 554/2004, Înalta Curte a admis recursurile şi pentru motivul de recurs prevăzut de art. 304 pct. 9 Cod procedură civilă, a modificat sentinţa instanţei de fond, în sensul că, admiterii cererii de intervenţie accesorie formulată în interesul pârâtului Guvernul României de Ministerul Muncii, Familiei, Protecţiei Sociale şi Persoanelor Vârstnice şi respingerii ca neîntemeiată a excepţiei de nelegalitate a dispoziţiilor art. 19^1 alin. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 1025/2006.